

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1995 Julkaistu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1995 N:o 1704—1708

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1704	Laki kiinteistövaihdosta valtion ja Helsingin kaupungin välillä	3847
1705	Laki työmarkkinatuesta annetun lain muuttamisesta	3848
1706	Asetus sisäasiainministeriöstä	3851
1707	Verohallintoasetus	3853
1708	Ulkoasiainministeriön päätös ulkoasiainhallinnon suoritteiden maksullisuudesta ja maksuperusteista .	3858

N:o 1704

Laki

kiinteistövaihdosta valtion ja Helsingin kaupungin välillä

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Opetusministeriö oikeutetaan määräämälään ehdoilla luovuttamaan Helsingin kaupungille Helsingin kaupungin 17. kaupunginosan (Itä-Pasila) korttelin nro 17025 tontit nrot 1 ja 2, 47. kaupunginosassa (Kivikko) sijaitsevat, yhteiseltä pinta-alaltaan noin 105 519 m²:n suuriset seuraavat tontit:

47056/1	47056/2	47057/1	47058/1
47058/2	47058/4	47058/5	47058/6
47058/7	47059/2	47059/3	47059/4
47059/5	47066/2	47067/1	47067/2
47071/1	47071/2	47077/1	47077/2
47077/3			

ja yhteensä 769 757 m²:n suuriset määrä-

alat Malmin kylän tiloista Rata-Påls RN:o 1:37, Rata-Karls RN:o 1:39, Rata-Pehrs RN:o 1:41, Rata-Haga RN:o 2:253, Rata-Starens RN:o 2:255, Rata-Ströms RN:o 4:2, Rata-Brusas RN:o 6:92 sekä yhteensä 434 021 m²:n suuriset määräalat Kivikon kylän tiloista Rata-Stensböle RN:o 1:10 ja Stensböle RN:o 1:13 edellyttäen, että Helsingin kaupunki luovuttaa valtiolle kaupungin 2. kaupunginosaan (Kluuvi) rakennuttamansa Nykytaiteen museon uudisrakennuksen.

2 §

Tämä laki tulee voimaan 2 päivänä tammikuuta 1996.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

HE 179/95
VaVM 46/95
EV 154/95

Ministeri *Claes Andersson*

N:o 1705

Laki**työmarkkinatuesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan työmarkkinatuesta 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun lain (1542/93) 3 §:n 2 momentti, 6 §:n 3 momentti, 11 ja 15 §, 16 §:n 1 momentti, 17 §, 18 §:n 1 momentti, 21 §, 23 §:n 2 momentti, 27 § ja 34 §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 15 § ja 34 §:n 1 momentti 22 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1320/94), sekä

lisätään 10 §:ään uusi 2 momentti ja 4 lukuun uusi 22 a § seuraavasti:

3 §

Viranomaiset

Kansaneläkelaitos huolehtii tämän lain mukaisten etuuksien myöntämisestä, maksamisesta ja takaisinperinnästä. Jäljempänä 11 §:n 2 momentissa tarkoitettujen etuuksien osalta noudatetaan kuitenkin, mitä niistä erikseen säädetään.

6 §

Työharjoittelu

Työharjoittelun järjestäjä vastaa työharjoitteluun osallistuvan työturvallisuudesta niin kuin työturvallisuuslaissa (299/58) ja nuoris- ja työntekijöistä annetussa laissa (998/93) sekä niiden nojalla säädetään tai määrätään ja nuorten työntekijäin suojelusta annetun lain (669/67) nojalla on säädetty tai määrätty.

10 §

Työvoimapolitiittiseen aikuiskoulutukseen osallistuminen

Työmarkkinatuen saajalle maksetaan korvausta koulutusaikaisista matka- ja muista ylläpitokustannuksista (*ylläpitokorvaus*) sekä majoittumiskustannuksista (*majoituskorvaus*)

siten kuin asetuksella säädetään. Ylläpito- ja majoituskorvaukseen sovelletaan lisäksi, mitä niistä työvoimapolitiittisesta aikuiskoulutuksesta annetussa laissa (763/90) säädetään.

11 §

AmmatINVALINNANOHJAUS- ja KUNTOUTUSTOIMENPITEET

Kun työmarkkinatuen saaja osallistuu työvoimatoimiston osoittamiin, työvoimapalvelulaissa (1005/93) ja työvoimapalveluasetuksessa (1251/93) tarkoitettuihin soveltuvuuden, koulutus- ja työkokeiluvaihtoehtojen selvittämiseksi tai työhönsijoituksen tukemiseksi järjestettäviin terveydellisiin ja muihin tutkimuksiin, työ- ja koulutuskokeiluihin tai tutustumiskäynteihin ammatillisissa oppilaitoksissa, työkokeiluihin tai työhön valmennukseen, hänen toimeentulonsa turvataan työmarkkinatuella.

Työmarkkinatuen saajalle maksetaan matkakustannusten ja ylimääräisten työkokeilukustannusten korvausta 1 momentissa tarkoitettujen toimenpiteiden ajalta siten kuin työvoimapalvelulaissa (1005/93) ja asetuksessa työvoimapalveluihin liittyvistä etuuksista (1253/93) niistä säädetään.

15 §

Työmarkkinatuen rajoitukset

Työmarkkinatukeen ei ole oikeutta henkilöllä, joka ei ole täyttänyt 17 vuotta.

HE 172/95

StVM 24/95

EV 136/95

Työmarkkinatukeen ei ole oikeutta 17-vuotiaalla henkilöllä, joka ei ole valmistunut ammattiin oppilaitoksesta tai suorittanut ammattitutkintolaissa (306/94) tarkoitettua tutkintoa. Rajoitusta ei sovelleta sinä aikana, kun henkilö osallistuu 2 luvussa tarkoitettuun koulutukseen, työharjoitteluun, työkokeiluun tai työhallinnon järjestämään kuntoutukseen.

Mitä 2 momentissa säädetään, sovelletaan 18- ja 19-vuotiaaseen henkilöön, joka on ilman hyväksyttävää syytä kieltäytynyt tarjotusta työstä tai 2 luvussa tarkoitettua koulutuksesta, työharjoittelusta, työkokeilusta tai kuntoutuksesta taikka kieltäytynyt, eronnut tai jättänyt hakeutumatta hänelle soveltuvaan ammatilliseen koulutukseen, jonka ajalta opiskelija saa koulutuksessa olevalle kuuluvan sosiaaliset edut.

Työmarkkinatuen saamisedellytyksistä on muutoin voimassa, mitä työttömyysturvalain 5 ja 5 a §:ssä työttömyyspäivärahasta säädetään, jollei 2 luvun säännöksistä muuta johdu.

16 §

Odotusaika

Edellä 2 §:n 1 kohdassa tarkoitettulle henkilölle maksetaan työmarkkinatukea sen jälkeen, kun hän työvoimatoimistoon ilmoittauttuaan tai ilmoittautumistaan edeltävän kahden vuoden tarkastelujakson aikana on ollut yhteensä viisi kuukautta työssä, itsenäisenä yrittäjänä tai työttömänä työnhakijana työvoimatoimistossa taikka 2 luvussa tarkoitettua työharjoittelussa, koulutuksessa, työkokeilussa tai työhallinnon järjestämässä kuntoutuksessa. Tätä rajoitusta ei sovelleta henkilöön, joka on tullut työmarkkinoille valmistuttuaan ammattiin oppilaitoksesta tai suorittanut ammattitutkintolaissa tarkoitettua tutkinnon.

17 §

Työvoimapoliittisista toimenpiteistä kieltäytyminen

Henkilöllä, joka toistuvasti kieltäytyy työvoimatoimiston tarjoamista 6 ja 11 §:ssä tarkoitetuista taikka muista kohtuullisiksi katsottavista työllistymistä edistävästä toimenpiteistä, ei ole oikeutta työmarkkinatu-

keen kuuden viikon ajalta. Määräaika laskeetaan siitä päivästä, jona kieltäytyminen on tapahtunut. Henkilöllä on aina oikeus kieltäytyä työssäkäyntialueensa ulkopuolella järjestettävästä työharjoittelusta menettämättä oikeuttaan työmarkkinatukeen.

18 §

Velvollisuus osallistua koulutukseen

Henkilö, joka ilman pätevää syytä kieltäytyy menemästä hänelle soveltuvaan 10 §:ssä tarkoitettuun koulutukseen tai koulutukseen, jonka ajalta hänellä on oikeus tämän lain tasoiisiin etuuksiin, tai joka aloitettuaan koulutuksen ilman pätevää syytä on eronnut tai omasta syystä erotettu tällaisesta koulutuksesta, ei ole oikeutettu työmarkkinatukeen kuuden viikon ajalta. Määräaika lasketaan koulutuksesta kieltäytymisestä, eroamisesta tai erottamisesta lukien.

21 §

Oikeus työmarkkinatukeen odotus-, määrä- tai omavastuuajan kuluessa

Työmarkkinatukea maksetaan sen estämättä, mitä 16—19 §:ssä ja jäljempänä 22 a §:ssä säädetään, siltä ajalta, jona henkilö odotus-, määrä- tai omavastuuajana on 2 luvussa tarkoitettua koulutuksessa, työharjoittelussa, työkokeilussa tai kuntoutuksessa.

4 luku

Työmarkkinatuen suuruus ja kesto

22 a §

Omavastuu aika

Työmarkkinatukea ei makseta viiden päivän omavastuuajalta. Työmarkkinatukeen sovelletaan, mitä työttömyysturvalain 12 §:ssä työttömyyspäivärahan omavastuuajasta säädetään.

23 §

Työmarkkinatuen määrä

Työmarkkinatuen saajalle, jolla on huollettavanaan 18 vuotta nuorempi lapsi, maksetaan tuki korotettuna lapsikorotuksella, jonka

suuruus on 40 prosenttia työttömyysturvalain 24 §:ssä säädetystä lapsikorotuksesta.

27 §

Työmarkkinatuen kesto

Työmarkkinatuki on kestoaltaan rajoittamaton. Työ-, omavastuu- ja työmarkkinatukipäivien lukumäärä kunakin kalenteriviikkona saa olla yhteensä enintään viisi.

34 §

Työvoimapolitiittinen lausunto

Työvoimatoimisto tai työvoimatoimikunta antaa kansaneläkelaitoksen paikallistoimistolle lausunnon 13—14 §:ssä, 15 §:n 2—4 momentissa, 16—22 §:ssä, 25 §:n 3 momentissa ja 26 §:n 2 momentissa säädettyjen työmarkkinatuen edellytysten täyttymisestä. Lausunto annetaan 15 §:n 4 momentissa sää-

detyistä edellytyksistä ainoastaan siltä osin kuin työmarkkinatukeen sovelletaan, mitä työttömyysturvalain 5 §:n 1 momentin 3 ja 10 kohdassa sekä 2 ja 6 momentissa ja 5 a §:ssä työttömyyspäivärahasta säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Lakia sovelletaan työmarkkinatukeen, joka kohdistuu aikaan lain voimaantulosta alkaen.

Lain 16, 21 ja 22 a §:ää sovelletaan, jos henkilö on ilmoittautunut työttömäksi työnhakijaksi tämän lain voimassa ollessa. Lain 17 ja 18 §:ää sovelletaan, jos työvoimapolitiittisista toimenpiteistä kieltäytyminen tai koulutuksesta kieltäytyminen, eroaminen tai erottaminen on tapahtunut tämän lain voimassa ollessa.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Työministeri *Liisa Jaakonsaari*

N:o 1706

Asetus sisäasiainministeriöstä

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1995

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään valtioneuvostosta 30 päivänä maaliskuuta 1922 annetun lain (78/22) 12 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin se on 10 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa (1120/93):

1 §

Ministeriön tehtävät

Sen lisäksi, mitä valtioneuvoston ohjesäännön 17 §:ssä säädetään, sisäasiainministeriön tehtävistä määrätään tarkemmin ministeriön työjärjestyksessä.

2 §

Ministeriön organisaatio

Ministeriön osastoista ja muista erillisistä yksiköistä määrätään ministeriön työjärjestyksessä.

Ministeriön poliisiosastosta, pelastusosastosta ja rajavartio-osastosta on lisäksi voimassa, mitä niistä erikseen säädetään.

3 §

Työjärjestykset

Ministeriön työjärjestyksessä määrätään 1 ja 2 §:ssä säädetyn lisäksi ministeriön hallinnon ohjauksesta, ministeriön johtamisesta ja johtoryhmistä, johtavien virkamiesten tehtävistä ja sijaisista sekä asioiden valmistelusta ja ratkaisemisesta ministeriössä. Ministeriön työjärjestyksen vahvistaa ministeri. Kun ministeriöön on määrätty useampi kuin yksi ministeri, vahvistaa työjärjestyksen kuitenkin ministeri toimialansa osalta.

Osaston ja muun erillisen yksikön sisäistä organisaatiosta määrätään tarvittaessa työjärjestyksessä, jonka osaston tai yksikön päällikkö vahvistaa.

4 §

Ministeriön virkamiehet

Ministeriössä on kansliapäällikkö. Osaston

päällikkönä on osastopäällikkö. Poliisiosaston päällikkönä on kuitenkin poliisiylijohtaja ja pelastusosaston päällikkönä pelastusylijohtaja.

Poliisiosaston liikenneyksikön päällikkö toimii liikkuvan poliisin päällikkönä ja ministeriön määräämä liikenneyksikön poliisiylitarkastaja liikkuvan poliisin apulaispäällikkönä.

Osastopäälliköllä on ylijohtajan arvonimi ja teknisellä johtajalla yli-insinöörin arvonimi.

5 §

Virkojen kelpoisuusvaatimukset

Kelpoisuusvaatimuksena on:

1) kansliapäälliköllä virkaan soveltuva ylempi korkeakoulututkinto, johtamiskokemusta sekä perehtyneisyys ministeriön toimialaan ja hallintotehtäviin;

2) poliisiylijohtajalla osastopäällikkönä oikeustieteen kandidaatin tutkinto, johtamiskokemusta sekä perehtyneisyys poliisitoimeen ja hallintotehtäviin;

3) pelastusylijohtajalla osastopäällikkönä ja osastopäälliköllä virkaan soveltuva ylempi korkeakoulututkinto, johtamiskokemusta sekä perehtyneisyys asianomaisen yksikön toimialaan ja hallintotehtäviin;

4) poliisijohtajalla oikeustieteen kandidaatin tutkinto ja perehtyneisyys poliisitoimeen;

5) lainsäädäntöjohtajalla ja lainsäädäntöneuvoksella oikeustieteen kandidaatin tutkinto ja perehtyneisyys lainvalmisteluun;

6) hallintojohtajalla, talousjohtajalla, teknisellä johtajalla, koulutusjohtajalla, valmiusjohtajalla, aluekehitysneuvoksella ja tietohallintopäälliköllä ylempi korkeakoulututkinto ja perehtyneisyys virkaan kuuluviin tehtäviin;

7) neuvottelevalla virkamiehellä virkaan soveltuva ylempi korkeakoulututkinto ja perehtyneisyys virkaan kuuluviin tehtäviin;

8) hallitusneuvoksella ja hallitussihteerillä oikeustieteen kandidaatin tutkinto ja hyvä perehtyneisyys hallintotehtäviin; sekä

9) poliisiylitarkastajalla tehtävien laadun mukaan joko oikeustieteen kandidaatin tutkinto ja perehtyneisyys poliisitoimeen tai poliisipäällystön virkatutkinto taikka soveltuva korkeakoulututkinto ja perehtyneisyys toimialaan kuuluviin tehtäviin.

6 §

Virkojen täyttäminen

Kansliapäällikön, poliisiylijohtajan osastopäällikkönä, pelastusylijohtajan osastopäällikkönä, osastopäällikön, neuvottelevan virkamiehen, hallitusneuvoksen, lainsäädäntöneuvoksen ja hallitussihteerin nimittämisestä on voimassa, mitä valtioneuvoston ohjesäännössä säädetään.

Poliisijohtajan, lainsäädäntöjohtajan, hallintojohtajan, talousjohtajan, teknisen johtajan, koulutusjohtajan, valmiusjohtajan ja aluekehitysneuvoksen nimittää tasavallan presidentti valtioneuvoston esityksestä.

Muut virkamiehet nimittää sekä työsopimussuhteisen henkilöstön ottaa ministeriö.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

7 §

Valmistelusta määrääminen

Kansliapäällikkö voi määrätä ministeriön virkamiehen valmisteltavaksi ja esiteltäväksi tai ottaa itselleen valmisteltavaksi ja esiteltäväksi asian, joka muuten olisi muun virkamiehen käsiteltävä. Sama oikeus on yksittäistapauksessa osaston päälliköllä ja tulosyksikön päälliköllä asiassa, joka muuten olisi hänen alaisensa virkamiehen käsiteltävä.

8 §

Viittaussäännös

Jollei toisin säädetä, ministeriöstä on voimassa, mitä valtioneuvoston ohjesäännössä säädetään.

9 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Tällä asetuksella kumotaan sisäasiainministeriöstä 30 päivänä joulukuuta 1993 annettu asetus (1598/93).

Sisäasiainministeri *Jan-Erik Enestam*

N:o 1707

Verohallintoasetus

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1995

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun verohallintolain (1557/95) 2 §:n nojalla:

Verohallitus

1 §

Tehtävät

Verohallitus johtaa valtiovarainministeriön alaisena asiantuntijaviranomaisena verotusmenettelystä annetussa laissa (1558/95) tarkoitettujen verojen ja maksujen, työnantajan sosiaaliturvamaksun, perintö- ja lahjaveron, kiinteistöveron, korkotulon lähdeveron, arvonlisäveron, leimaveron, eräistä vakuutusmaksuista suoritettavan veron sekä muiden verojen ja maksujen, joiden osalta niin säädetään, määräämistä, maksuunpanoa, kantoa, perintää, verovalvontaa sekä veronsaajien oikeuden valvonnan järjestämistä verotuksessa. Lisäksi verohallitus suorittaa ne muut tehtävät, jotka sille verohallintolain (1557/95) sekä muiden säännösten ja määräysten mukaan kuuluvat tai jotka valtiovarainministeriö sen tehtäväksi antaa.

2 §

Johtokunta

Verohallituksessa on valtioneuvoston enintään neljäksi vuodeksi kerrallaan asettama johtokunta.

Johtokunnassa on enintään kuusi jäsentä, joista yksi on verohallituksen pääjohtaja ja yksi verohallinnon henkilöstön keskuudestaan enintään neljäksi vuodeksi kerrallaan valitsema edustaja. Valtioneuvosto nimittää muut johtokunnan jäsenet sekä määrää johtokunnan puheenjohtajan. Johtokunta valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan. Pääjohtajan estyneenä ollessa hänen sijaisensa toimii johtokunnan jäsenenä.

Henkilöstöä edustavan jäsenen oikeudet ja

velvollisuudet ovat samat kuin johtokunnan muillakin jäsenillä. Hänellä ei kuitenkaan ole oikeutta ottaa osaa päätöksentekoon asiassa, joka koskee johdon valintaa tai erottamista, johdon sopimusehtoja tai henkilöstön palvelussuhteen ehtoja taikka työtaistelutoimenpiteitä.

Valtiovarainministeriö vahvistaa johtokunnan jäsenten palkkiot.

3 §

Työjärjestys

Verohallituksen toimintaorganisaatiosta määrätään verohallituksen työjärjestyksessä.

4 §

Asioiden ratkaiseminen

Verohallitukselle kuuluvat asiat ratkaisee johtokunta, pääjohtaja tai sen mukaan kuin työjärjestyksessä määrätään muu virkamies.

5 §

Johtokunnan toimivalta

Johtokunta ratkaisee asiat, jotka koskevat:

1) verohallinnon toimintalinjoja, toiminta- ja taloussuunnitelmaa, talousarvioehdotusta sekä jäljempänä mainittujen virkamiesten nimittämistä,

2) verohallituksen määräyksiä ja ohjeita ja muita verohallintoa koskevia periaatteellisia tai laajakantoisia asioita, jotka se ottaa käsiteltäväkseen, sekä

3) pääjohtajan estyneenä ollessa hänen si-

jaisenaan toimivan verohallituksen virkami-
hen määräämistä.

6 §

Johtokunnan päätösvaltaisuus

Johtokunta on päätösvaltainen, kun pu-
heenjohtajan lisäksi vähintään kolme jäsentä
on saapuvilla.

Johtokunnan päätökseksi tulee se mielipi-
de, jota enemmistö on kannattanut, tai ään-
ten mennessä tasan se mielipide, johon pu-
heenjohtaja on yhtynyt. Johtokunta päättää
muilta osin asioiden käsittelymenettelystä
johtokunnassa.

7 §

Pääjohtajan toimivalta

Pääjohtaja ratkaisee verohallitukselle kuu-
luvat asiat, joita ei ratkaista johtokunnassa
tai joita ei työjärjestyksessä ole annettu
muun virkamiehen ratkaistavaksi.

Pääjohtaja voi ottaa yksittäistapauksessa
ratkaistavakseen asian, joka muutoin olisi
hänen alaisensa ratkaistava. Vastaava oikeus
on myös muulla virkamiehellä, jolle työjär-
jestyksessä on annettu oikeus ratkaista asioi-
ta.

Pääjohtaja vahvistaa verohallituksen työ-
järjestyksen.

Lääninverovirastot

8 §

Tehtävät

Lääninveroviraston tehtävänä on verotuk-
sen toimittaminen, verojen ja maksujen kan-
to, perintä, verovalvonta sekä veronsaajien
oikeuden valvonnan järjestäminen verotuk-
sessa virka-alueellaan sen mukaan kuin erik-
seen säädetään. Lääninveroviraston tulee
suorittaa ne selvitys-, kokeilu-, seuranta- ja
suunnittelutehtävät sekä ne muut tehtävät,
jotka verohallitus sille antaa tai jotka sille
erikseen säädetään tai määrätään.

9 §

Toimipisteiden sijainti

Lääninveroviraston yksiköiden ja muiden

toimipisteiden sijainnin määrää lääninverovi-
rasto.

10 §

Lääninveroviraston työjärjestys

Lääninveroviraston toimintaorganisaatiosta
määrätään lääninveroviraston työjärjestykses-
sä, jonka vahvistaa lääninverojohtaja. Lään-
inveroviraston yksikön päällikkö määrää
yksikön sisäisestä organisaatiosta ja yksi-
kölle kuuluvien tehtävien järjestämisestä.

11 §

Asioiden ratkaiseminen

Lääninverovirastolle kuuluvat asiat ratkai-
see lääninverojohtaja tai sen mukaan kuin
työjärjestyksessä määrätään muu virkamies.
Lääninveroviraston työjärjestyksessä yksikön
käsiteltäväksi määrättyt asiat ratkaisee yksi-
kön päällikkö tai hänen määräämänsä yksi-
kön muu virkamies.

Lääninverojohtaja voi ottaa yksittäista-
pauksessa erityisestä syystä ratkaistavakseen
asian, joka muutoin olisi hänen alaisensa rat-
kaistava. Vastaava oikeus on myös muulla
virkamiehellä, jolle työjärjestyksessä on an-
nettu oikeus ratkaista asioita.

12 §

Lääninverojohtajan sijainen

Lääninverojohtajan ollessa estynyt hänen
sijaisenaan toimii hänen määräämänsä lään-
inveroviraston virkamies.

Verotuksen oikaisulautakunta

13 §

*Jäsenten lukumäärää ja valintaa koskevat
ilmoitukset*

Lääninveroviraston on ilmoitettava kunnil-
le verotuksen oikaisulautakunnan jäsenten
lukumäärää koskevasta päätöksestä. Kunnan
on ilmoitettava lääninverovirastolle valitse-
mansa lautakunnan jäsenet hyvissä ajoin
ennen lautakunnan toimikauden alkua.

14 §

Päätösvaltaisuus ja menettely

Verotuksen oikaisulautakunta on päätös-

valtainen, kun läsnä on puheenjohtaja ja vähintään puolet lautakunnan muista jäsenistä.

Lautakunnassa noudatettavaan menettelyyn sovelletaan, mitä hallintomenettelylaissa (598/82) ja verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

15 §

Jaosto

Verotuksen oikaisulautakunnan jaostojen lukumäärästä, tehtäväjaosta niiden kesken ja jäsenistä päättää lautakunta. Jaostossa on aina oltava puheenjohtajana toimivan lisäksi vähintään kaksi jäsentä. Jaoston puheenjohtajana on lääninveroviraston määräämä verohallinnon virkamies.

Jaostosta ja sen puheenjohtajasta on soveltuvin osin voimassa, mitä lautakunnasta ja sen puheenjohtajasta säädetään.

Jaoston käsiteltävä asia on siirrettävä lautakunnan ratkaistavaksi, jos lautakunnan puheenjohtaja tai asianomaisen jaoston puheenjohtaja taikka muu jäsen sitä vaatii.

16 §

Läsnäolo-oikeus kokouksessa

Verohallinnon asianomaisilla virkamiehillä ja verotuksen oikaisulautakunnan kutsumalla asiantuntijalla on oikeus olla läsnä lautakunnan kokouksessa ja siellä ottaa osaa keskusteluun. Veroasiamies tai muut sivulliset eivät saa olla läsnä kokouksessa.

17 §

Pöytäkirja

Verotuksen oikaisulautakunnan ja sen jaoston kokouksessa on pidettävä pöytäkirjaa. Oikaisuvaatimus ja siihen annettu päätös perusteluineen muodostavat pöytäkirjan liitteen.

Veronsaajien oikeuden valvonta

18 §

Veroasiamies

Lääninverovirasto määrää yhden tai useamman verohallinnon virkamiehen tai muun henkilön lääninverovirastoon veroasiamiehenä valvomaan valtion oikeutta verotuk-

sessä. Kunta määrää yhden tai useamman henkilön veroasiamiehenä valvomaan kunnan, seurakuntien sekä kansaneläkelaitoksen oikeutta verotuksessa. Kunnan on ilmoitettava lääninverovirastolle antamastaan veroasiamiehen määräyksestä.

Veroasiamies ratkaisee hänen tehtäväkseen määrätty veronsaajien oikeuden valvontaa koskevat asiat, ellei muualla toisin säädetä. Sama veroasiamies voi valvoa eri veronsaajien oikeutta.

Lääninverovirasto avustaa kunnan määräämää veroasiamiestä hänelle kuuluvissa toimistotehtävissä.

19 §

Veroasiamiehen tehtävät

Veroasiamiehen tehtävänä on sen lisäksi, mitä muualla säädetään tai määrätään, pyytää lääninverovirastossa, verotuksen oikaisulautakunnassa, lääninoikeudessa tai korkeimmassa hallinto-oikeudessa vireillä olevassa asiassa todistajankuulustelua sekä edustaa valtiota, kuntaa, seurakuntaa ja kansaneläkelaitosta todistajankuulustelussa.

Veroasiamies käyttää lisäksi puhevaltaa lainvoiman saaneen päätöksen purkamista tai menetetyt määrärajan palauttamista koskevis- sa asioissa.

Henkilöstö

20 §

Henkilöstö, johtaminen ja vastuu

Verohallitusta johtaa pääjohtaja.

Pääjohtaja vastaa siitä, että verohallinnon toiminnassa noudatetaan johtokunnan päättämiä toimintalinjoja.

Lääninverovirastoa johtaa lääninverojohtaja.

Lääninverojohtaja vastaa lääninverovirastolle asetettujen tulostavoitteiden saavuttamisesta.

Verohallinnon eri yksiköiden päälliköt vastaavat johdettavakseen kuuluvan toiminnan tuloksellisuudesta ja kehittämisestä sekä siitä, että tehtävät tulevat asianmukaisesti hoidetuiksi.

Verohallinnossa on lisäksi muuta henkilökuntaa.

Virkojen täyttäminen ja muun henkilöstön ottaminen

21 §

Kelpoisuusvaatimukset

Pääjohtajalta, ylijohtajalta, johtajalta, apulaisjohtajalta, lääninverojohdajalta ja verojohdajalta sekä muulta lääninveroviraston tulosyksikön päällikkönä toimivalta virkamieheltä edellytetään johtamistaitoa.

Lisäksi vaaditaan:

1) pääjohtajalta soveltuva ylempi korkeakoulututkinto ja hyvää perehtyneisyyttä viraston toimialaan sekä verohallituksen ylijohtajalta, johtajalta ja apulaisjohtajalta hyvää perehtyneisyyttä tehtäväalaa ja soveltuva ylempi korkeakoulututkinto;

2) lääninverojohdajalta hyvää perehtyneisyyttä tehtäväalaa ja soveltuva ylempi korkeakoulututkinto;

3) lääninveroviraston tulosyksikön päällikkönä toimivalta virkamieheltä soveltuva korkeakoulututkinto ja perehtyneisyys tehtäväalaa.

22 §

Viran julistaminen haettavaksi

Verohallituksen pääjohtajan virka täytetään haettavaksi julistamatta.

Verohallitukseen sijoitetun verohallinnon viran sekä lääninverojohdajan viran julistaa haettavaksi verohallitus.

Lääninverovirastoon sijoitetun verohallinnon muun viran julistaa haettavaksi lääninverovirasto.

23 §

Nimittäminen

Tasavallan presidentti nimittää pääjohtajan valtioneuvoston esityksestä.

Johtokunta nimittää verohallituksen ylijohtajan ja johtajan sekä lääninverojohdajan.

Verohallitus nimittää muut verohallituksen virkamiehet.

Lääninverovirasto nimittää muut lääninveroviraston virkamiehet.

Verohallituksen työsopimussuhteisen henkilöstön ottaa verohallitus ja lääninveroviras-

ton työsopimussuhteisen henkilöstön ottaa lääninverovirasto.

24 §

Virkavapauden myöntäminen

Pääjohtajalle myöntää virkavapautta valtiovarainministeriö ja lääninverojohdajalle verohallitus.

Verotuskustannukset

25 §

Verotuskustannusten perintä

Uudenmaan lääninveroviraston tulee vuosittain maaliskuu-, kesä-, syys- ja joulukuussa suoritettavan verotulojen tilittämisen yhteydessä periä kunnilta, evankelis-luterilaisen kirkon seurakunnilta ja kansaneläkelaitokselta näiden osuudet verohallintolain 11 §:ssä tarkoitetuista verohallituksen vahvistamista verotuskustannuksista.

Verotuskustannukset peritään täysin markoin siten, että markkojen ylimenevät pennit jätetään lukuun ottamatta.

Verotuskustannusten perimisen yhteydessä Uudenmaan lääninveroviraston on ilmoitettava kunnille, evankelis-luterilaisen kirkon seurakunnille ja kansaneläkelaitokselle verohallintolain 11 §:ssä tarkoitettujen verotuskustannusten määrä.

26 §

Kustannusten oikaisu

Jos kunta, evankelis-luterilaisen kirkon seurakunta tai kansaneläkelaitos ei tyydy osuuteensa verotuskustannuksista, sen on tehtävä kustannusten perimistä seuraavan kalenterikuukauden aikana verohallintolain 12 §:ssä tarkoitettu oikaisuvaatimus verohallitukselle.

Erinäiset säännökset

27 §

Lääninveroviraston asiana on, sen lisäksi mitä muualla laissa säädetään, tehdä verohallitukselle esityksiä sellaisista toimialaansa kuuluvista asioista, jotka ovat valtiovarainministeriön tai verohallituksen käsiteltäviä.

28 §

Verohallitus ja lääninverovirasto tekevät

omalta osaltaan ne päätökset, jotka valtion virkamieslain (750/94), valtion virkamiesasetuksen (971/94) ja valtion virkaehtosopimuslain (664/70) mukaan tekee asianomainen virasto.

Verohallitus tekee kuitenkin pääjohtajan virkaa lukuun ottamatta verohallinnon virkojen perustamista, siirtämistä ja lakkauttamista koskevat päätökset samoin kuin päätökset, jotka koskevat lääninverojohdajaa ja lääninverojohdajan virkaa. Lisäksi verohallitus vahvistaa valtion virkaehtosopimusasetuksen 10 §:ssä tarkoitettujen verohallinnon työnantajavirkamiesten palkkaukset.

29 §

Verohallintolain 13 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettu määräys on julkaistava säädöskokoelmassa.

Verohallintolain 13 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettun yrityksen tai konserniyritysten liikevaihto 12 kuukauden pituiselta tilikaudelta on vähintään 300 miljoonaa markkaa.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

30 §

Palkkiot

Verohallitus määrää verotuksen oikaisulautakunnan jäsenten ja asiantuntijoiden sekä lääninveroviraston määräämän veroasiamiehen palkkioiden ja matkakustannusten korvausten perusteet.

31 §

Sen estämättä mitä kelpoisuusvaatimuksista tässä asetuksessa säädetään, säilyttää henkilö, joka tämän asetuksen voimaan tullessa on verohallinnon virassa, oikeutensa hakea ja säädettyjen perusteiden mukaan saada sellaisia tässä asetuksessa mainittuja tai niitä vastaavia virkoja, joihin hänellä silloin oli kelpoisuus.

32 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996.

Tällä asetuksella kumotaan 5 päivänä marraskuuta 1993 annettu verohallintoasetus (926/93).

Ministeri *Arja Alho*

N:o 1708

Ulkoasiainministeriön päätös ulkoasiainhallinnon suoritteiden maksullisuudesta ja maksuperusteista

Annettu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1995

Ulkoasiainministeriö on valtion maksuperustelain (150/92) 8 §:n, ulkoasiainhallinnosta annetun lain (1164/87) 7 §:n ja ulkoasiainhallintoasetuksen (166/95) 36 §:n nojalla päättänyt:

1 §

Soveltamisala

Tässä päätöksessä määrätään ulkoasiainministeriön ja edustustojen suoritteiden maksullisuudesta ja maksuperusteista sekä julkisoikeudellisista suoritteista perittävistä maksuista.

Jollei erikseen toisin sovita, ulkoasiainministeriö ja edustustot eivät peri toisiltaan maksuja.

Maksut peritään tämän päätöksen mukaan myös silloin, kun edustusto antaa apua kansainvälisen sopimuksen nojalla toisen valtion kansalaiselle.

2 §

Maksuttomat suoritteet

Ulkoasiainministeriön ja edustuston maksuttomia suoritteita ovat, jollei 2 momentista muuta johdu:

1) virkatoimet, jotka eivät suoranaisesti kohdistu yksittäiseen henkilöön tai yritykseen eikä muuten tarkoin rajattuun ryhmään;

2) virka-avun luonteiset, yksittäistä henkilöä koskevat toimenpiteet, joissa kysymys on yleisestä edusta;

3) välttämättömät palvelut ulkomailla hädänalaiseen asemaan taikka pidätetyksi, syytetyksi tai vangituksi joutuneelle;

4) isyyden selvittämiseen, lastensuojeluun,

lapsen huoltoon ja elatusturvaan liittyvät sosiaaliviranomaisten toimialaan kuuluvat toimenpiteet ja avustaminen lapsen luvattomaan haltuunottoon liittyvissä asioissa sekä ne toimenpiteet, jotka elatusavun perimistä koskevien kansainvälisten yleissopimusten tai vastavuoroisuuden perusteella ovat maksuttomia;

5) yksittäisten henkilöiden hakemusten ja ilmoitusten välittäminen Suomen viranomaisille, silloin kun tämä on säädetty edustuston tehtäväksi;

6) valtion ulkomaille maksamien eläkkeiden ja vastaavien suoritusten välittämiseen liittyvät toimenpiteet;

7) viranomaisten yhteistyöhön liittyvä vastavuoroinen tietojen vaihto ja koulutus sekä muut vastavuoroiset suoritteet;

8) vieraan valtion lainsäädäntöä koskevan selvityksen hankkiminen tai laatiminen valtion viranomaiselle;

9) tiedottaminen;

10) neuvonta ja ohjaus, joista aiheutuu vain vähäisiä kustannuksia;

11) tiedonvälitys Suomen ja muiden valtioiden tai kansainvälisten yhteisöjen välillä;

12) ulkoasiainministeriön kirjastopalvelut ja tutkijatilojen käyttö;

13) asiakirjojen ja muun aineiston asettaminen pyytäjän käyttöön yleisten asiakirjain jul-

kisuudesta annetun lain (83/51) mukaisesti; sekä

14) palvelussuhteeseen liittyvät toimituskirjat, otteet, jäljennökset, todistukset sekä muut niihin verrattavat suoritteet.

Mahdollisista välttämättömistä erillisistä kustannuksista peritään 12 §:n mukainen korvaus. Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetulle henkilölle myönnetyn taloudellisen avustuksen järjestämisestä ja takaisinperinnästä aiheutuvina kustannuksina peritään 200 markkaa jokaiselta kerralta.

Kansainvälisen käytännön tai vastavuoroisuuden perusteella maksutonta on:

1) vastaaminen Suomen lainsäädäntöä koskeviin vieraiden valtioiden tiedusteluihin;

2) ulkomailta saapuneiden oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksi antaminen Suomessa;

3) kansalaistamis- ja vihkimisilmoitusten lähettäminen vieraiden valtioiden viranomaisille; sekä

4) vastaaminen Suomeen akkreditoitujen diplomaattisten ja niihin rinnastettavien edustustojen sekä Suomessa toimivien lähetetyn konsulin virastojen Wienin diplomaatti- ja konsulisuhdetta koskeissa yleissopimuksissa edellytetyjä palveluja koskeviin tiedusteluihin.

Maksullisia suoritteita eräissä tapauksissa koskevista maksuvapautuksista määrätään 4 §:n 5 momentissa, 5 §:n 3 momentissa, 6 §:n 3 momentissa, 7 §:n 3 momentissa, 8 §:n 2 momentissa ja 9 §:n 2 momentissa.

3 §

Maksulliset julkisoikeudelliset suoritteet

Ulkoasiainministeriön ja edustuston maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita ovat:

- 1) matkustusasiakirja;
- 2) viisumi;
- 3) oleskelulupa ja työlupa;
- 4) todistukset;
- 5) tiedoksianto ulkomaille;
- 6) asiakirjan hankkiminen ja osoitteen selvittäminen;
- 7) jäämistöasian hoitaminen; sekä
- 8) muut notaari- ja vastaavat julkisoikeudelliset suoritteet.

Julkisoikeudellisista suoritteista peritään 4—11 §:ssä määrätty kiinteät maksut sekä mahdollisista erillisistä kustannuksista 12 §:ssä määrätty korvaus.

Valtion virkamiehen ja työntekijän tervey-

denhuollosta annetun lain (176/87) 12 §:ssä on säädetty niiden ulkoasiainhallinnolle aiheutuvien kustannusten velottamisesta, jotka aiheutuvat sanotussa laissa tarkoitettun terveydenhuollon ja työterveyshuollon järjestämisestä.

4 §

Matkustusasiakirja

Passista, diplomaattipassista, virkapassista ja virkamatkapassista peritään maksu seuraavasti:

Voimassaoloaika	mk
enintään yksi vuosi	220
yli vuosi	200

Merenkulkijain kansallisesta henkilöllisyystodistuksesta ja muukalaispassia tai pakolaisen matkustusasiakirjaa korvaavasta väliaikaisesta asiakirjasta peritään 200 markkaa.

Kielteisestä päätöksestä peritään 130 markkaa.

Matkaa tai tehtävää varten myönnetyn diplomaattipassin tai virkamatkapassin voimassaoloaikana tapahtuvasta passin uudelleen käyttöön ottamisesta peritään 50 markkaa.

Maksua ei peritä diplomaattipassista tai virkapassista, joka annetaan

1) tasavallan presidentille ja hänen perheenjäsenelleen;

2) valtioneuvoston jäsenelle; tai

3) ulkoasiainhallinnon palveluksessa olevalle tai hänen perheenjäsenelleen.

5 §

Viisumi

Viisumista peritään käsittelymaksuna 100 markkaa. Usealle henkilölle yhteisesti myönnetystä viisumista maksu on 100 markkaa henkilöltä.

Maksu peritään myös kielteisestä päätöksestä.

Maksua ei peritä:

1) eduskunnan tai Suomen hallituksen kutsumalta henkilöltä;

2) virkatehtävissä Suomeen tai Suomen kautta matkustavalta diplomaattipassin tai virkapassin haltijalta;

3) Suomeen akkreditoitun diplomaattisen ja siihen rinnastettavan edustuston sekä Suomessa toimivan lähetetyn konsulin viraston henkilökuntaan kuuluvalta eikä hänen perheenjäseneltään;

4) vanhempansa matkustusasiakirjaan merkityltä lapselta;

5) henkilöltä, joka valtioneuvoston päätök-

sellä otetaan Suomeen pakolaisena, suojelun tarpeen vuoksi tai painavasta humanitaarisesta syystä; eikä

6) henkilöltä, joka kansainvälisen sopimuksen perusteella saa viisumin maksutta, eikä Yhdistyneiden kansakuntien ja sen alajärjestöjen, Euroopan neuvoston ja Euroopan unionin, eikä Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön Suomessa järjestettäviin kokouksiin osallistuvilta.

Voimassaoleva viisumi siirretään uuteen matkustusasiakirjaan maksutta.

Ministeriö päättää suuronnettomuuksissa ja muissa vastaavissa poikkeuksellisissa tilanteissa viisumin myöntämisestä tietyille henkilöille tai ryhmille maksutta.

6 §

Oleskelulupa ja työlupa

Oleskeluluvasta ja työluvasta peritään kummastakin erikseen käsittelymaksuna 200 markkaa. Usealle henkilölle yhteisesti myönnetystä oleskeluluvasta ja työluvasta maksu on 200 markkaa henkilöltä.

Maksu peritään myös kielteisestä päätöksestä.

Maksua ei peritä:

1) Suomeen akkreditoidun diplomaattisen ja siihen rinnastettavan edustuston sekä lähetetyn konsulin viraston henkilökuntaan kuuluvalta eikä hänen perheenjäseneltään;

2) vanhempansa matkustusasiakirjaan merkityltä lapselta;

3) henkilöltä, joka valtioneuvoston päätöksellä otetaan Suomeen pakolaisena, suojelun tarpeen vuoksi tai painavasta humanitaarisesta syystä.

Voimassaoleva oleskelulupa ja työlupa siirretään uuteen matkustusasiakirjaan maksutta.

7 §

Todistukset ja otteet

Valmiiseen asiakirjaan kirjoitettavasta tai erikseen laadittavasta todistuksesta sekä asiakirjaotteesta peritään ministeriössä 50 markkaa ja edustustossa 100 markkaa. Jos samaan asiakirjaan kirjoitetaan useita todistuksia, peritään maksu jokaisesta todistuksesta.

Edellä 1 momentissa määrätystä poiketen kaupanvahvistajan todistuksesta peritään 200 markkaa ja kauppalaoksen väliaikaisesta kansallisuustodistuksesta 300 markkaa.

Maksua ei peritä:

1) sosiaalisen tuen tai avustuksen hakemista varten tarvittavasta todistuksesta; eikä

2) Suomeen akkreditoidun diplomaattisen ja siihen rinnastettavan edustuston sekä Suomessa toimivan lähetetyn konsulin viraston henkilökuntaan kuuluvalle annettavasta todistuksesta.

8 §

Tiedoksianto ulkomaille

Oikeudenkäynti- tai muun asiakirjan tiedoksi antamisesta peritään 250 markkaa. Maksu peritään myös tiedoksiantoyrityksestä.

Maksua ei peritä:

1) virallisen syytteen alaisissa asioissa;

2) ulkomaalaislain (378/91) mukaisissa asioissa;

3) asioissa, joissa ennen tiedoksiannon pyytämistä on myönnetty maksuton oikeudenkäynti; eikä

4) sosiaaliviranomaisen viran puolesta vireille panemissa asioissa.

9 §

Asiakirjan hankkiminen ja osoitteen selvittäminen

Virkatodistuksen tai muun asiakirjan taikka vastaavien tietojen hankkimisesta ulkomailta ja ulkomailla asuvan henkilön osoitteen selvittämisestä peritään 250 markkaa. Maksu peritään myös asiakirjan hankkimis- ja osoitteen selvittämisyrityksestä.

Maksua ei peritä sosiaaliasioita hoitavalta viranomaiselta eikä julkisoikeudelliselta yhteisöltä.

10 §

Jäämistöasian hoitaminen

Ulkomailla olevaan jäämistöön liittyvässä asiassa peritään maksu seuraavasti:

1) pienimuotoisesta avustamisesta 500 markkaa;

2) jäämistön selvittämisestä, vastaanottamisesta ja tilittämisestä perillisille 2 % tilittäväästä summasta, kuitenkin vähintään 500 markkaa ja enintään 30 000 markkaa; sekä

3) edellä 2 kohdassa tarkoitettusta avustamisesta sekä tarvittavien asiakirjojen hankkimisesta, laatimisesta ja kääntämisestä yhteensä 5 % tilittäväästä summasta, kuitenkin vähintään 750 markkaa ja enintään 50 000 markkaa.

11 §

Muut notaari- ja vastaavat julkisoikeudelliset suoritteet

Ulkoasiainhallinnolle lain, asetuksen tai kansainvälisen sopimuksen mukaan kuuluvista, muista kuin 2 §:ssä ja 4—10 §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä peritään 100 markkaa. Uuden laivapäiväkirjan laatimiseen liittyvistä toimenpiteistä peritään kuitenkin 300 mk ja meriselityksen vastaanottamisesta 500 markkaa.

12 §

Erillisten kustannusten korvaus

Julkisoikeudellisten suoritteiden tuottamisesta ulkoasiainhallinnolle aiheutuneista välttämättömistä erillisistä kustannuksista peritään 4—11 §:ssä määrättyjen kiinteiden maksujen lisäksi korvausta seuraavasti:

1) matkustamis- ja muista kustannuksista määrä, joka vastaa valtion yleisten virka- ja työehtosopimusmääräysten mukaisia matkakustannusten korvauksia tai muulla perusteella määrättyviä matkasta aiheutuneita todellisia lisäkustannuksia; sekä

2) ulkopuolisten palvelujen ostosta aiheutuneet menot täysimääräisinä, ei kuitenkaan tavanomaista postimaksua.

Korvaus erillisistä kustannuksista peritään myös silloin, kun kiinteää maksua ei tässä päätöksessä määrätyn mukaisesti peritä. Korvaus jätetään kuitenkin perimättä, jos perintäkulut olisivat suuremmat kuin perittävä korvaus.

13 §

Muut maksulliset suoritteet

Suoritteita, jotka ulkoasiainministeriö ja edustustot hinnoittelevat liiketaloudellisin perustein, ovat:

- 1) koulutuspalvelut;
- 2) muu kuin tiedottamiseen kuuluva painotuote;
- 3) luennointi-, tulkkaus-, käänös- ja muut asiantuntijapalvelut;
- 4) valokopio tai muu jäljennös asiakirjasta, teknisestä tallenteesta tai muusta aineistosta, ei kuitenkaan, jos jäljennös sisältyy muun suoritteen hintaan;
- 5) ministeriön ja edustuston hallinnassa olevien tilojen, kalusteiden ja laitteiden käyttö sekä toimistopalvelut;

- 6) viennedistämispalvelut; sekä
- 7) muu toimeksiantoon perustuva ja siihen verrattava ulkoasiainhallinnon toimialaan kuuluva suorite.

Vähäinen maksu voidaan valtion kokonaisu-etu huomioon ottaen jättää laskuttamatta.

14 §

Maksun perijä

Maksun perii maksuvelvolliselta ulkoasiainministeriö tai edustusto sen mukaan, kumpi suoritteen on tuottanut. Erityisestä syystä ministeriö voi periä maksun edustuston puolesta.

Jos suoritteen tuottamiseen ovat osallistuneet sekä ministeriö että edustusto, maksun perii ministeriö.

15 §

Maksuvaluutta

Edustusto perii maksut vapaasti vaihdettavana valuuttana tai Suomen markkoina sen mukaan kuin ulkoasiainministeriö on edustuston maksuliikkeessä käytettävästä valuutasta määrännyt. Maksu otetaan kuitenkin vastaan asemamaan valuuttana, jos asemamaan valuuttamääräykset tätä edellyttävät.

16 §

Valuuttakurssi

Valuutan vaihtokurssina käytetään ministeriön vahvistamaa tilikurssia. Jos valuutanvaihdosta on kirjallinen tosite, käytetään kuitenkin tositteen mukaista vaihtokurssia. Valuuttamääräinen arvo pyöristetään lähimpään paikallisessa maksuliikkeessä yleisesti käytettyyn yksikköön.

Jos tilikurssi muuttuu vähintään 5 %, edustuston on tarkistettava 4—11 §:ssä tarkoitettujen kiinteiden maksujen valuuttamääräinen arvo muutoskuukauden tilikurssia vastaavaksi.

17 §

Kunniakonsulin perimät maksut

Kunniakonsulilla on ulkoasiainhallinnosta annetun lain 7 §:n mukaisesti oikeus pitää

N:o 1708

perimänsä maksut niistä suoritteista, jotka ulkoasiainministeriö on sanotun lain 6 §:n 2 momentin nojalla valtuuttanut hänet tuottamaan. Edellä 4—6 §:ssä tarkoitetut maksut kuitenkin tuloutetaan valtiolle.

Jos kunniakonsuli on osallistunut 10 §:n 2 tai 3 kohdassa tarkoitetun jäämistöasian hoitamiseen, edustusto voi maksaa hänelle palkkiona enintään puolet sanottujen kohtien mukaan perittävästä määrästä.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1995

Ulkoasiainministeri *Tarja Halonen*

18 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1996 ja on voimassa 31. joulukuuta 1998. Päätöksen mukaisia maksuja peritään sen voimassaoloaikana tilatuista suoritteista.

Tällä päätöksellä kumotaan ulkoasiainministeriön 23. kesäkuuta 1994 antama päätös ulkoasiainhallinnon suoritteiden maksullisuudesta ja maksuperusteista (654/94).

Osastopäällikön sijainen,
henkilöstöjohtaja Erkki Huittinen